

De veu en veu: obra poètica I (1960-1999)

Lluís Solà

Ara o ahir, en aquest instant

Ara o ahir, en aquest instant
o en un altre instant,
en algun temps des de sempre perdut,
amb les erugues d'or, amb el riu panteixant,
entre el filat lluent de les aranyes
i el verd naixent dels glans,
quan les castanyes closes cauen
dins la falda immensa de l'instant,
i rodolen oberts els vents
pels prats avars de l'ombra,
i ens palpen i els palpem,
ens rebolquem i ens amaguem
per trobar-nos de seguida
i no sentir-nos lluny,

dins de l'instant, només dins de l'instant,
cabdellat sota un gruix de fulles verdes-blaves,
immòbil i atònit de tants perfils madurs,
de badies, crestes i corbes
que s'entrellacen i s'abracen,
s'endinsen dins la remor de l'instant,
s'espesseixen dins l'espessor de l'instant,
i el riu que passa sense passar,
estès i divinament aclofat,
escoltant-se segur i lluminejant
a cada indret, avall,
cada ona darrere cada ona,
espurnejant com una urna de llum,
aturat sota un gruix de fulles verdes-blaves,

enllà de les entranyes confuses
a l'a prop i del lluny,
abans de la distinció
i de la voluntat de la distinció,
abans del desig de distinció,
quan l'instant rasa els llavis dels rius
i s'hi obre pas cap endins,
s'hi precipita i esclata
en ruïnes que s'enlairen
i tornen a enfonsar-se en l'indistint,
fins que la pau i el silenci
s'asseuen al pedrís del portal,
i els matolls respiren.